

kvenser det har, at afsender selv vælger et formidlen-
de institut.

For så vidt angår spørgsmålene om, hvornår afsen-
der anses for at have valgt et formidlende institut, og
retsvirkningerne heraf, henvises til § 16, stk. 1 og 2,
samt bemærkningerne hertil.

I stk. 2 stilles krav om, at oplysningerne skal gives
skriftligt og i en let forståelig form.

Endvidere åbnes mulighed for, at oplysningerne til-
lige kan gives ad elektronisk vej. Oplysningerne kan
gives via f.eks. telefax eller elektronisk post eller via
institutets hjemmeside på internettet m.v.

Muligheden for at benytte elektronisk medium
medfører ikke bortfald af kundens ret til at få udleve-
ret skriftlige oplysninger ved henvendelse på institut-
tets adresse.

Til § 3

Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 4.

Oplysningsforpligtelserne efter § 3 har - i modsæt-
ning til § 2 - tilknytning til udførelsen af en konkret
pengeoverførsel. Bestemmelsen fastsætter, hvilke op-
lysninger, afsenders institut og modtagers institut som
minimum skal give deres respektive kunder straks ef-
ter udførelsen af en pengeoverførsel. Afsenders insti-
tut skal give oplysningerne, når den del af ordren, som
institutet selv skal forestå, er udført. Modtagers insti-
tut skal give oplysningerne, når beløbet af modtagers
institut er stillet til rådighed for modtager.

Efter § 3, stk. 1, nr. 1, skal institutterne give deres
kunder oplysninger, som sætter kunderne i stand til at
identificere overførslen. Formålet med bestemmelsen
er at sikre, dels at afsender af sit institut er informeret
om afsendelsen af beløbet, dels at modtager af sit insti-
tut informeres om, at beløbet er modtaget.

I § 3, stk. 1, nr. 2, pålægges institutterne at give op-
lysning om overførselsbeløbets oprindelige størrelse,
inden fradrag af gebyrer og provisioner. Dette sikrer
gennemsigtighed for så vidt angår institutternes over-
holdelse af lovens regler om fradrag i overførselsbelø-
bet, jf. §§ 10-12.

Ifølge § 3, stk. 1, nr. 3, skal institutterne angive
summen af alle de gebyrer og provisioner, som deres
kunde skal betale.

Efter § 3, stk. 1, nr. 4, skal institutterne oplyse den
anvendte valørdato, d.v.s. den dato hvorfra den rente-
beregning, som instituttet anvender over for kunden,
foretages. Der henvises til bemærkningerne til § 2,
stk. 1, nr. 4.

I § 3, stk. 1, nr. 5 pålægges institutterne, at oplyse
institutets navn og forretningsadresse samt for insti-
tutter, der ikke er pengeinstitutter, navnet på den per-

son, som er ansvarlig for instituttets drift. Bestemmel-
sen er ikke direktivbestemt, men foreslås indsat med
henblik på at sikre, at kunder, som ønsker at klage
over et institut, er i besiddelse af tilstrækkelig oplys-
ninger til at kunne identificere instituttet over for
domstolene eller et eventuelt klageorgan.

§ 3, stk. 2, pålægger modtagers institut at orientere
modtager, såfremt afsender har givet ordre om, at
modtager helt eller delvis skal betale de omkostnin-
ger, der er forbundet med overførslen. Bestemmelsen
skal læses i sammenhæng med § 10, hvorefter insti-
tutterne skal overføre det fulde beløb, medmindre afsen-
der har angivet andet.

Efter § 3, stk. 3, skal et institut oplyse sin kunde om
den anvendte vekselkurs i tilfælde af valutaomreg-
ning. For så vidt angår principperne herfor henvises til
bemærkningerne til § 2, stk. 1, nr. 5.

Det fremgår af § 3, stk. 4, at institutterne kan und-
lade at give de i stk. 1-3, angivne oplysninger, hvis
kunden udtrykkeligt har givet afkald herpå. Denne ad-
gang til at fravælge de nævnte oplysninger må antages
navnlig at være af interesse for erhvervsdrivende, der
gennemfører et større antal pengeoverførsler.

Kunden kan alene give afkald med virkning for
kunden selv. Afsender kan eksempelvis ikke med
virkning for modtager fravælge de oplysninger, som
modtagers institut er forpligtet til at give til modtager.

Af § 3, stk. 5, fremgår det, at oplysningerne kan gi-
ves ad elektronisk vej. Der henvises her til bemærk-
ningerne til § 2, stk. 2.

Til § 4

Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 5 og
præciserer, at afsenders institut ved accepten forplig-
ter sig til at udføre overførslen i overensstemmelse
med det aftalte.

Såfremt der ikke indgås specifik aftale om tidsfri-
stens længde og omkostningsfordelingen mellem af-
sender og modtager finder lovens deklaratoriske reg-
ler anvendelse. Såfremt der ikke indgås særskilt aftale
om de øvrige vilkår for overførslen, herunder størrel-
sen af gebyrer og provisioner, anses instituttets gene-
relle oplysninger om vilkårene for instituttets udførel-
se af grænseoverskridende pengeoverførsler, jf. § 2,
som en del af aftalen.

Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at institut-
tet ikke er forpligtet til at give oplysning om den spe-
cifikke størrelse af de provisioner og gebyrer, der af-
hænger af den anvendte vekselkurs. De principper for
beregningen heraf, som instituttet har oplyst kunden,
er derimod bindende.